

му, и му грабнувать благоразуміе-то, благородны-ты силы и всякъ другъ добродѣтель.

9. А за да възлѣзе на по-высокъ добродѣтеленъ стѣпень, огледва ся въ разслабленно-то състояніе на грѣшника, кой-то съ побледѣло и повѣхнато лице, съ заразенна крѣвь въ жилы-ты и съ немъжественно настрѣхваніе въ грѣды-ты ся скита въ пѣтища-та на лошетѣхъ-тѣхъ и на развратность-тѣхъ, бори ся противъ гроба, кой-то го приближава, колко-то пѣти страхъ-тѣхъ на смърть-тѣхъ го посѣщава и безсрамно ся носи отъ псуваніе на псуваніе и отъ беззаконіе въ беззаконіе; и кого-то страсти-ты завличять къмъ съсипваніе и тъмный пламъкъ на живота му скоро изгасва.

10. Той познава отъ опытъ, че една наклонность, вкорененна веднѣжъ повѣрхно въ грѣды-ты му, пораства скоро, ако не ся истрѣгне въ нуждно-то врѣмя; за това бърза да ѣ побѣди, за да ся не привзѣме отъ навѣкъ-тѣхъ и обладае отъ страсти-ты.

11. О человекѣ, ако искашь да стоишь въ величіе-то на самовластіе-то и да ся не жертвувашь отъ могѣтство-то на страсти-ты, слѣдувай примѣры-ты на добродѣтельныя.

12. Въ пазвѣхъ-тѣхъ на землѣхъ-тѣхъ расте хлѣбъ-тѣхъ на человекѣ, что го храни, тѣхъ сѣщо и вѣнецъ-тѣхъ, что украшава царекъ-тѣхъ главѣхъ принадлежи на прахъ-тѣхъ! Законъ-тѣхъ на землѣхъ-тѣхъ е едно вѣчно кръгообращеніе. За това колко-то ся взѣмать отъ неѣхъ или тѣло, или вѣнецъ, трѣба да ся отдадѣтъ пакъ назадъ. Слѣдователно, не забравяй че си чядо на прахъ-тѣхъ, и че трѣбва да имашъ смиренномѣдріе!